
Tættere på jordens indre

MIN FORTÆLLING FRA ARGYLE & EAST KIMBERLEY

af Ulrik Hartmann

En stor drøm gik i opfyldelse, da jeg i foråret fik lov at besøge Argyle-minen i East Kimberley regionen i nordvest Australien - et projekt jeg har arbejdet på i mere end 5 år. Argyle-minen har stor betydning i den globale diamanthandel og frembringer de mest fantastiske farvede diamanter i pink, rød, gul, violet, champagne og cognac.

Jeg har lyst til at dele mine oplevelser fra denne enestående rejse med dig – en rejse til et af de mest

øde og smukke naturområder i Australien, som dateres milliarder af år tilbage. En fantastisk smuk og isoleret destination.

Efter et par timers kørsel fra Kununurra lufthavn ankommer vi til mineområdets checkpoint, og vi mindes om, at vi er i en anden verden. Et skilt fortæller, at her findes 15 forskellige slangearter, inklusiv nogle af verdens giftigste arter, og der er listet kontaktnumre, som man skal ringe til, hvis man spotter en af dem. ▶

Meget få mennesker får adgang til en diamantmine og sikkerheden er markant. Vores bagage scannes, og vi skriver under på, at vi til hver en tid kan kropsvisiteres og alle ejendele kan gennemgås. Bagagen scannes også for alkohol, som er strengt forbudt i hele området.

Argyle-minen opererer 365 dage om året, 24 timer i døgnet med cirka 350 medarbejdere i treholdsskift under vanskelige klimatiske forhold. Mens vi er i Kimberley, er der over 30 grader, men det kan snildt blive op til 50 grader. Jeg bliver indlogeret i "Argyle Village" 8 km fra minen. Her bor diamantmines medarbejdere i hver sit hus med aircondition. Et helt lille samfund med swimmingpool, fitness, biograf og cafeteria. Det ligger fantastisk, og da vi ankommer sent om aftenen, har vi ingen ide om den formidable solopgang, som venter os næste morgen kl. 4.40 – en udsigt over området med klipper og fantastisk

udsyn mange, mange kilometer væk.

Der findes en farve-mangfoldighed i East Kimberley udover, hvad jeg havde forventet. Jeg opluges af de brune, okker, rød- og orangebrune farver som findes overalt i jorden, på sten og i klippefremspring, og fascineres af de mange farver som findes i faunaen lige efter regntiden. Der er så meget grønt, og vilde blomster og buske står i flor.

Det lokale Gija og Mirriwung folk, som er de traditionelle ejere af jorden, hvorpå Argyle-minen er opført, tager imod alle nyankomne, og vi starter morgenen med en officiel røg-ceremoni. Ceremonien er en urgammel tradition, hvor de lokale stammefolk byder os velkommen og igennem røgceremonien skaber beskyttelse mod ulykker under besøget. Mineselskabet, Rio Tinto, har et tæt samarbejde med det lokale stammefolk og støtter aktivt samfundsprojekter i området. ▶

Første dag står på sikkerhedsbriefing og udlevering af særligt tøj, sikkerhedssko og hjelm, som jeg er iført de næste 3 dage. Vi starter med at besøge deres produktionsanlæg, hvor lamproite materialet bliver behandlet og rådiamanter bliver sorteret fra. En kæmpe bygning med massiv sikkerhed og naturligvis i indhegnet område. Jeg får lov til at besøge ”recovery room”.

Jeg er den første til at kigge på rådiamanterne, der netop kommer op fra undergrunden, og får lov til at røre, sortere og besigtige diamanter, som har været undervejs i millioner af år. Rå diamanter for millioner af kroner i forskellige faconer, farver og kvaliteter. Det er overvældende! Jeg er overvåget af flere vagter og undervejs kommer der henstilling fra security i Perth (2000 km væk på hovedkontoret), som overvåger os, og synes jeg får adgang og lov til lidt for meget.

Næste dag står på besøg i undergrundsminen, som har kostet USD 3 milliarder at bygge og har været i drift siden 2013. Vi får ekstra sikkerhedsudstyr, flere

times grundig sikkerhedsbriefing om, hvordan vi skal agere i en undergrundsmine og igennem en skriftlig sikkerhedstest. Vi afprøver sikkerhedsudstyr og får udpeget sikkerhedscontainere, der står hver 300 meter, som vi kan flygte til ved brand eller luftmangel. Der må maksimalt være 30-35 personer i undergrundsminen af gangen.

Vi registreres i kontrolrummet og kører 25 minutter ned i minen i en lille 4W bus og ender 1200

meter under jorden i et tunnelsystem med 40 km tunneler.

En stor del af arbejdet foregår med automatiske maskiner, og det er imponerende at se det enestående stykke ingeniørarbejde, som er lavet med ståldøre, kæmpe ventilationssystemer, kabler, pumper, gravemaskiner og enorme ”crushere”.

Vi er ankommet lige efter regntiden, hvor der falder ekstreme mængder vand, som er en stor udfordring for en undergrundsmine, der konstant skal pumpe vand væk. ▶

Vi mærker den ekstreme fugtighed. Der løber vand i flere af gangene, og jeg bliver glad for mine gummi-støvler, som går til knæet. Det er langt mere kompliceret at mine diamanter, end jeg i min vildeste fantasi havde forestillet mig. Der kommer cirka 2-3 carat rå diamanter ud af 1 tons Argyle lamproite. Nu forstår jeg hvorfor diamanter er kostbare.

Open pit minen er næste besøg på programmet. Tidligere kom alle Argyle-minens diamanter fra overfladen, hvor man fjernede og behandlede materialet. Men efter 25 år skulle man dybere ned i undergrunden. Et imponerede krater er i dag efterladt, hvor over 750 millioner carat er frembragt.

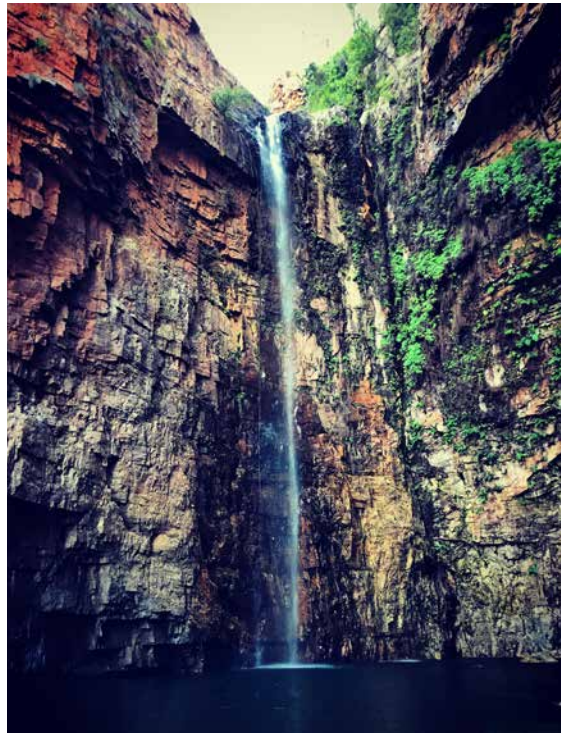
Jeg deltager samme aften i en VIP middag med ledelsen af alle afdelingerne i minen, deres chef-geolog, direktøren for minen og udvalgte nøgle medarbejdere fra hovedkontoret i Perth. Vi får en spændende geologisk præsentation og får indblik i

planerne for de næste fire år. Rio Tinto har planlagt at lukke minen i 2021 og et reetableringsarbejde for området og naturen til en værdi omkring USD 100-200 millioner er i projektfasen. Rio Tinto tager deres ansvar meget alvorligt og er i tæt dialog med den australske regering om lukning af minen for at sikre en god afslutning på et stort diamanteventyr.

Men det er også særligt interessant at se deres prognoser for diamanproduktionen de næste år, som er faldende. Nu har jeg fulgt deres prognoser og drøftet produktionen med mineselskabet i mere end 10 år, og jeg kan se, at de er stærkt nedadgående og en del mindre end forventet. De næste to år forventes et fornuftigt afkast, og derefter vil produktionen være stærkt faldende. Rio Tinto har ganske enkelt ikke fået det afkast af minen de senere år, som de havde forventet. Det er forbundet med enorme omkostninger at mine diamanter. ▶

Efterfølgende har jeg talt med kilder i Rio Tinto, som fortæller, at det teknisk set er muligt at hente flere diamanter, men udfordringen er, at det simpelthen er for omkostningstungt i forhold til udbyttet. Der ville som minimum skulle investeres 1,5 milliarder dollars yderligere i minen.

De næste fire dage tilbringer jeg på en fantastisk ekspedition i området omkring minen i selskab med en dygtig filmfotograf og min bror, som ligeledes fotograferer og filmer med drone og videokamera. Vi kører cirka 1000 km i øde områder, nationalparker, vådområder, igennem floder og besøger camps, og er hele tiden overvåget med satellitsender, som opdaterer vores position regelmæssigt. Der kan gå flere dage mellem vi har mobilforbindelse. Vi bader i en vandfaldspool med et fald på over 65 meter (Emma Gorge), møder vilde heste, kænguruer og dingoes på vores vej. Kører på spor kun ved hjælp af satellitnavigation uden at møde mennesker i hele dage. Det er spektakulært, intenst og livsnærværende.

Til sidst besøger vi den fantastiske nationalpark, Purnululu, blot 150 km i luftlinje fra Argyle-minen. Køreturen ind i parken, der blot er på 56 km, tager mere end 2 timer, da flere floder skal krydses i vores 4WD. Purnululu er en kalkstens havbund med fantastiske klippeformationer og dates 350 milliarder år tilbage. Parken blev først

opdaget i 1983 og er nu på Unescos World Heritage liste over historiske destinationer. Vi fotograferer og trekker i parken de næste par dage i et eventyrligt sceneri. Vi laver filmoptagelser til vores kommende Argyle event. Blot 150 km fra Argyle-minen er der pludselig 15-20 grader koldere om natten, og vi fryser lidt i vores telt efter mørkets frembrud.

Dagen før vi skal tilbagelægge en 6 timers køretur tilbage til lufthavnen, beslutter vi os spontant at leje en helikopter i stedet og overflyve og filme Purnululu, Argyle-minen og Lake Argyle som kronen på værket. Vi har 90 kg bagage, og da vi skal flyve i en lille åben Robertson 43 helikopter kun beregnet til 4 personer med en max load vægt på 1050 kg inklusiv bagage, brændstof og passagerer, får vi udfordringer. Vi efterlader en del af bagagen og tager kun det vigtigste med. Det er en ganske grænseoverskridende oplevelse at flyve i 1000-2000 meters højde med åbne helikopterdøre og en hel del turbulens. Men det lykkedes min bror at tage nogle af de bedste billeder på turen. Det er en kæmpe oplevelse at opleve landskabet fra luften, som vi har kørt igennem den sidste uge. En fænomenal afslutning på et unikt besøg!

Ulrik Hartmann